

[Justitsministeren.]

og samtlige i Afstemningen deltagende paa nær Hr. Rager og et andet Medlem af Folketinget mente, at Forslaget havde truffet det rette.

Under Henvisning til den grundige Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for, og til det almindelige Ønske om at naa til en Ordning, der kunde indskrænke Ulykkernes Antal paa dette Omraade, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Rasmussen Flemløse: Min Gruppe kan medvirke til hurtig Behandling og Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag. Som anført af den højtærede Minister er Lovforslaget Resultatet af en enstemmig Indstilling fra Færdselsudvalget af 12. September 1935, og Folketinget har efter en ret indgaaende Behandling og to Maaneders Udvalgsbehandling enstemmigt sluttet sig til Lovforslaget. Jeg finder derfor ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger om det.

Jeg vil dog gerne i Anledning af Lovforslagets § 1, 2det Stykke, sidste Punktum, hvorefter Justitsministeren bemyndiges til at bestemme Afmærkningen af de 1ste Klasses Færdselsveje og de til dem stødende Veje, henstille, at den højtærede Minister ved Afmærkning af Hovedvejene viser et vist Maadehold. En for overvældende Afmærkning af Hovedvejene kan efter min Opfattelse meget vel have den modsatte Virkning af den tilsigtede.

Min anden Bemærkning gælder Lovforslaget som Helhed. Det vilde efter min Opfattelse være af praktisk Værdi for Færdselsreglerne, om Lovbestemmelserne herom saa vidt muligt fandtes paa eet Sted. En saadan Foranstaltning vilde lette Overskueligheden for Befolkningen. Inden for et andet Omraade er noget saadant foretaget. Jeg tænker her paa Automobilafgiftsloven. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om Ministeren kan tiltræde denne Opfattelse og eventuelt vil træffe Foranstaltning i saa Henseende. Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lange: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag som et naturligt Led i den Ud-

vikling, der maa foregaa med Hensyn til Færdselsreglerne. Efterhaanden som Motortrafikken stiger, maa der sikkert ske en Udvikling af disse Regler. Man skulde maaske endda være gaaet et Skridt videre, end man er gaaet her; men vi kan altsaa tiltræde dette Lovforslag.

Derimod maa jeg beklage, at adskillige af disse Bestemmelser er affattet i et saadant Sprog, at det er noget vanskeligt for almindeligt begavede Mennesker at forstaa, hvad Meningen er dermed. Der findes f. Eks. her en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Den, der kører ud fra Ejendom eller Grundstykke, fra Parkeringsplads eller Holdeplads, har Vigepligt i Forhold til Færdselen fra begge Sider.“ Jeg har nok regnet ud, hvad Meningen skal være med denne Bestemmelse, men jeg synes, at naar det drejer sig om Bestemmelser, som Folk ret let kommer i Konflikt med, er det heldigt, om de ikke kan skyde sig ind under, at de ikke har kunnet forstaa Meningen med Bestemmelserne.

Veistrup: Enhver Foranstaltning, der tilsigter at mindske Antallet af Ulykker som Følge af Bilkørselen omkring paa vore Veje, maa efter min Opfattelse hilses med Tilfredshed, og det forekommer mig, at de Bestemmelser, der her foreslaas indført, ganske givet maa kunne virke til at mindske disse Ulykkers Antal. Jeg anbefaler derfor ogsaa paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Bramsnæs: Naar jeg tager Ordet, er det ikke som Ordfører for mit Parti. Mit Partis Synspunkt er udtrykt af den Ordfører, som allerede har haft Ordet. Det er heller ikke for at erklære mig i Uoverensstemmelse med de Synspunkter, der er fremsat af nogen anden Ordfører. Jeg gaar ud fra, at dette Lovforslags Vedtagelse vil betyde en Forbedring paa det Omraade, som der her lovgives om. Men jeg tror, at der burde gøres langt mere paa hele Færdselsproblemet Omraade, end det er lykkedes her. Det glæder mig, at man ikke under Behandlingen af dette Lovforslag er kommet ind paa den Tanke — ja, Tanken har vist for øvrigt været nævnt —, at der nu var Mulighed for at sætte Hastighedsgrænsen op. Jeg glæder mig i alt Fald over, at den højtærede Justitsminister ikke har villet gaa ind paa nogen Tanke af denne Art, for hvis det skal være saadan, at hver Gang vi finder paa et eller andet, der forhøjer Sikkerheden, forhøjer vi samtidig Hastighedsgrænsen, har vi intet opnaaet.